

støtte den Trafik, der her fra gaar over og gennem den, og vi maa erindre, at det ikke alene er en Trafik for Sjælland men for hele Landet, for Derne og endelig ogsaa for en stor Del af Sverige. Ja, det er jo Værdier af flere Millioner Kr., som det her gælder om uhindret at skaffe frem til Verdensmarkedet. Ere vore Transportmidler ikke i Orden og Havnen ikke tilfredsstillende, er det ganske overordentlig store Tab, vi ere udsatte for at lide. Vi behøve blot at tænke os nogle faa Aar tilbage og tænke paa, hvorledes Tilstanden ved Vælteerne var den Gang i Sammenligning med, som den har udviklet sig under den nuværende Minister; det er klart, der vilde være gaaet Millioner tabt, hvis vi ikke havde haft den Udvikling af Transportmidlerne, der nu har fundet Sted; alle disse Udførselsværdier vilde have været bundne til Dernes Havne uden at kunne komme videre. Jeg mener derfor, at det for den ærede Minister er et smukt og lyst Minde, han derved har knyttet til sit Navn, og jeg haaber, at den Bevilling, der nu altsaa vil blive givet, maa være Indledning til, at denne Havn, der saa længe har ligget halvt færdig, nu fuldstændig, saa hurtigt som muligt maa blive fuldført. Maaeste jeg dog maa erindre om, at selv om den nu henligger, forrenter Havnen sig, idet den aarlige Bruttoindtægt er ca. 120,000 Kr. og i Nettoindtægt 70—80,000 Kr. Det er ikke mange andre Havne, om hvilke det samme kan siges som om denne; men samtidigt maa det ogsaa erindres, at Havnen alene ikke kan gøre det; det er en Selvfølge, at der ved Havnen maa udvikle sig et kommercielt Liv, et Handelsliv. Et saadant er paabegyndt, men fra neden af, fra Arbejdere og ubemidlede, og det er dog øjensynligt, at skal denne Havn blive det, den bør være for Landet i sin Helhed, er det af Vigtighed, at den By, der har dannet sig, efterhaanden udvikler sig til en kraftig og dygtig Handelsplads. So kraftigere den udvikler sig, desto sikrere vil Havnen forrente sig, og jo mere Virksomhed der koncentreres om den, desto sikrere vil i trange Tider vor Skibsfart og Handel, Rederierne og Handelsmændene kunne dirigere deres Skibe til Esbjerg, sikre paa dog at kunne finde Havn og paa at finde Forbindelser i Land, og desto sikrere ville Fragterne derpaa og derfra blive

billigere, til Nytte for Agerbruget og hele det producerende Samfund her i Landet. Saaledes som Havnen har henligget hidtil, har den vel kunnet optage en betydelig Del af vor Eksport, men har ikke kunnet være for Handel og Skibsfart det, den burde være, idet Rederierne sjældent, meget sjældent turde risikere at dirigere deres Skibe til Esbjerg, uden forud at være sikret paa at kunne finde Plads, og hvor Manglen af en stor Handelsplads gjorde Udsigten for Retour-Fragter saa usikker. Saa snart Havnen nu gøres færdig, saaledes som det er naturligt efter Anlægget, ville disse Forhold ubetinget forandre sig, og man vil da sikkert i Fremtiden kunne se udvikle sig et for vort Land rigt og nyttigt Handelsliv derved. Men have vi denne Tro og dette Haab, saa maa det ogsaa siges at være nødvendigt, at man herfra gør, hvad man kan, for at støtte denne Plads i dens Udvikling. Jeg maa beklage, at den Hensikling, jeg gjorde til den ærede Regering og til den ærede Rigsdag ved Finanslovens 2den Behandling om at komme Esbjerg Kommune til Hjælp, ikke har kunnet fyldestgøres ved denne Lejlighed. Det er meget, Byen trænger til, for at den kan udvikle sig heldigt, thi det maa vel erindres, at Byen er et og Havnen et andet. Havnen er Landets; den er til Nytte for hele Landet, men Byen ligger ved Siden af, og den har først nylig dannet sig som selvstændig Kommune og staar uden Formue, men med store kommunale Krav. Jeg skal nævne, at i de sidste 1½ Aar er der indvandrede ikke mindre end 1000 Mennesker til Byen, ubemidlede Arbejdere, som naturligvis i høj Grad have forøget Kommunens Byrder uden at give den en passende Indtægt. De store Forretninger, som ere ved at opblomstre, arbejde indtil videre væsentligst med fremmed Kapital; Byen ejer saa at sige intet som Kommune, og naar man har hørt sige her, at der bevilges jo aarlig betydelige Beløb til Esbjerg, saa maa det vel erindres, at det beständig er til Havnen, at der er bevilget, altsaa til Bedste for hele Landet. Kommunen som Kommune faar ingen Indtægt her og bestaar kun i Kraft af Havnen; men Havnen faar paa den anden Side en stor Del af sin Indtægt gennem Handelspladens Virksomhed. Kommunen som Kommune faar ingen Støtte, men tværtimod gennem Tilstrømning til dens